

هوالبهی - ای ورقه خضره نضره مستبشره از مصیبت...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۶۷

هوالبهی

ای ورقه خضره نضره مستبشره از مصیبت کبری اگر صد هزار سال ناله و فغان کنیم و آه و زاری آغاز
جامه پاره کنیم و گریبان بدریم و اشک بریزیم و خاک بر سر پیفشانیم و بسوزیم و بگدازیم این درد درمان
نیابد و این زخم التیام نپذیرد و این شعله نشیند. پس باید خود را در هر نفسی عازم عالم عدم دید و به
امری قیام نمود که سبب حیات باقیه گردد و علت صعود و فوز به ملکوت و مشهد لقا شود و البهآء
علیک. ع.ع

ORIGINAL

AUDIO